

Σάββατο 6/12/2008 στις εννέα το βράδυ στα Εξάρχεια ένας μισθοφόρος του κράτους δολοφόνησε τον σύντροφο μας Αλέξανδρο Γρηγορόπουλο πυροβολώντας τον τρεις φορές στο στήθος εξ' επαφής. Η βία, ο τρόμος και ο κοινωνικός εξανδραποδισμός είναι τα θεμέλια της δημοκρατίας του κεφαλαίου. Πρόκειται για μια στιγμή του διαρκούς πολέμου για κοινωνική απελευθέρωση, του διαρκούς πολέμου της εξουσίας με την αναρχία.

Μετά την εξέγερση του '73, το '76 η διαδηλώτρια Αναστασία Τσιβίκα συνθλίβεται από αστυνομική αύρα, το '77 θάνατος του αγωνιστή Χρήστου Κασίμη σε μάχη με ασφαλίτες, το '80 ξυλοδαρμός μέχρι θανάτου των διαδηλωτών Κουμή και Κανελοπούλου από τις δυνάμεις της τάξης, το '85 θάνατος του αναρχικού αντάρτη Χρήστου Τσουτσουβή σε μάχη με ασφαλίτες, το '85 δολοφονία του εξεγερμένου Μιχάλη Καλτεζά από Ματατζή που τον πυροβόλησε στον αυχένα πισώπλατα, το '87 εκτέλεση του αναρχικού Μιχάλη Πρέκα από Εκαμίτες, το '91 δολοφονία με σιδηρολοστό του κομμουνιστή Νίκου Τερπονέρα από τραμπούκους της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, το '96 εκτέλεση του αναρχικού Χριστόφορου Μαρίνου από Εκαμίτες (εκτέλεση κατ' εντολήν της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, όπως και η εκτέλεση του Μιχάλη Πρέκα), το 2005 τραυματισμός ενός συντρόφου από σωματοφύλακες του Βερελή και του Βενιζέλου μέσα στο πολυτεχνείο, το 2008 δολοφονία της αγωνιζόμενης Μαρίας Κουλουρή στη Λευκίμμη της Κέρκυρας από Ματατζήδες. Ταυτόχρονα με τις δολοφονίες αγωνιστών το καθεστώς πυροβολεί και σκοτώνει μετανάστες, τσιγγάνους, παράνομους και ανυπότακτους νέους. Η ένοπλη τρομοκρατία του καθεστώτος καθοδηγεί την καθημερινή καταστολή πάνω σε όποιους δεν υποτάσσονται και σε όποιους μάχονται τα σχέδια του κράτους. Η δολοφονία του συντρόφου Αλέξανδρου είναι μία αιχμιακή πρόκληση που προετοιμαζόταν καιρό με το ηθικό και ψυχολογικό ντοπάρισμα των κρατικών δολοφόνων και την ανάλογη εκπαίδευση και υλικότεχνική ενίσχυσή τους. Χαρακτηριστική είναι η διακήρυξη του πρώην υπουργού δημόσιας τάξης Β. Πολύδωρα ότι οι μπάτσοι έχουν νευρικό σύστημα και φέρουν όπλο. Έσπειραν ανέμους, θα θερίσουν θύελλες.

Το ίδιο βράδυ η οργή, η μήτρα της δικαιοσύνης, απλώθηκε σε εξεγερσιακά γεγονότα σε πολλές πόλεις. Ανέναντι στην επίταση του ελέγχου αντιτάξαμε τη διάχυση της αυτοοργανωμένης αντικαπιταλιστικής - αντικρατικής βίας. Αστυνομικά τμήματα, τράπεζες, πολυκαταστήματα, επιχειρηματικές αλυσίδες και στόχοι που βρίσκονται στην εμπροσθοφυλακή της τεχνοκρατίας και της οικονομικής ανάπτυξης πυρπολήθηκαν. Στους δρόμους του μητροπολιτικού κέντρου έγιναν μαζικές συγκρούσεις με τις κατασταλτικές δυνάμεις. Οι σύντροφοι επιτίθονταν όλη νύχτα στους μισθοφόρους της δημοκρατίας. Η αυθόρμητη αντίδραση είναι η αρχή της αντεπίθεσης. Η απώλεια του συντρόφου είναι το έναυσμα για την όξυνση του κοινωνικού και ταξικού πολέμου.

Ενάντια στην αστική τρομοκρατία προτάσσουμε την άμεση εξεγερσιακή - ανατρεπτική δράση. Ενάντια στο ολοκαύτωμα των συνειδήσεων προτάσσουμε την αντιθεσμική κοινωνική αυτοοργάνωση και την συνάντηση των ακηδεμόνευτων αγώνων στην προοπτική της γενικευμένης ρήξης με το κράτος και τον καπιταλισμό. Καλούμε όλες τις διάσπαρτες δυνάμεις της κοινωνικής πάλης, όλους τους ανθρώπους που τάσσονται στο μέτωπο της απελευθέρωσης, να είναι ενεργοί σ' αυτόν τον αγώνα. Συμμετέχουμε στις καταλήψεις - σημεία στήριξης της διάχυτης σύγκρουσης. Συμμετέχουμε στις μαχητικές κινητοποιήσεις. Μεταφέρουμε τον πόλεμο σε κάθε γειτονιά.

ΑΜΕΣΗ ΔΡΑΣΗ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

ΒΙΑ ΣΤΗΝ ΒΙΑ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Ένας πυρήνας αναρχικών από την κατάληψη του πολυτεχνείου που συμμετείχε στις μάχες του Σαββάτου και της Κυριακής